

במדיוה

העם

המעין המתגבר

לפתע, כמעט חודש וחצי אחרי המאורע, התעורר המצפון הלאומי. כמעין של מים טהורים. פרץ מסלע האדישות.

במשך שבועות ארוכים שררה דממה דקה מסביב לפרשת-הזוהעה של כפר-קאס. איפול חמור נמנע את האמת מן ההמונים. המחאה היתה מוגבלת לאנשים מן חוץ למחנה, כמו ח"כ מקי תיסק טובי, ולאנשים מבודדים אך אמיצים, כמו ד"ר מרדכי שטיין, שהפך ברחובות כרזים בלתי חוקיים, בהם הודיע את הפרטים.

היה נדמה כאילו יקרה דבר גורא אף מן המעשה עצמו: שלא ימצא שום גוף רשמי ואחראי במדינה שיתן ביטוי לרגש הסלידה ממעשים שהכתימו את טוהר ה' מיבצע אשר מיטב הצעירים הקריבו את נפשם על מזבח.

נבלה בישראל. השבוע, באופן ספוט-טאני לגמרי, השתנה הכל. האנשים לא נדברו ביניהם, אולם התגובה היתה כמעט אחידה, הקיפה אנשים כל כך שונים כמו דן בראמון, מנצח כובי המלמח שהקי' דיש למאורע רשימה מזועזעת במעריב, וגרשום שוקן, עורך הארץ, שהשתדל לי' ארגון בכנסת חזית כל-מפלגתית במאבק על פומביות משפטם של הנאשמים.

את הפסוק האחרון אמר, כפי שאפשר היה לדרוש, נתן אלתרמן. המשורר, שהקי' דיש בעבר שירים כה רבים למעשה-הזוהעה של הגרמנים והבריטים, לא היסס הפעם לדבר באותה חריפות על מעשה שבועץ על-ידי כמה מלוכשי המדים של ישראל.

קרא המשורר: "אין לכתוב על כל גוי שאחר. לא מאמר ולא סיפור ושיר. כי מסרבת העברית / לדלוג על נבלה שנעשית בישראל. כך אופי הלשון הזאת!"

"לא זו בלבד שאין לשמור על הדברים בסוד", קבע אלתרמן, "לא זו בלבד שאין לנעול דלת-משפט על זה הפשע, ולדון בו במלחש ובמכסה, / כי הדיון צריך לחרוג ממסגרתו, כי יש לדון על כל באור מלא, מני גורמי עראי ועד גורמי יסוד, / כי רק בדרך זו יוגד וייקבע כי אין לעם הזה יד באשם הזה."

תנ"ך בני צנזורה. היה זה מור כי רק קול אחד נישא השבוע כדי לדרוש בגלוי את טישטוש הפרשה ואת עריכתו של משפט סגור וסודי. היה זה קולו של דובר דתי: עורך הצופה שבתי דניאל (49), שהשתמש באמתלה הנדושה של בטחון המדינה, אמתלה שהופעלה פעמים כה רבות לטישטוש דרישות היהודים בהיסטוריה.

היה זה סימן נוסף להידרדרות המוסר רית של העסקנות הדתית במדינה. כבר קודם לכן מצאה את ביטוייה בעובדה הפשוטה כי אף אחד מן הרבנים הראשיים לא מצא לנכון לעשות את הביססה הפשוטה ביותר, הנאה לאדם המייצג את המוסר הדתי: לבקר בכפר הנפגע. לנחם את בני המשפחות של קרבות הרצח הסרטוני.

למזלה של האנושות, לא תמיד היו נצרי גיה של דת ישראל כאלה. מעולם לא היה גורע לעולם על מעשה-הזוהעה של שמעון ולוי בשכם* או על מעשיו של עכן ביריחו, לו פקדו יעקוב בן-יצחק או יהור' שע בן-נזן להעמיד את האשמים בפני בית-דין צבאי סודי ולהטיל צנזורה על מעשיהם.

יורשיו של מוסר זה היו האנשים שה' ציעו השבוע, לערוך את התגובה הנכונה לרצח כפר קאס: ביקור המוני של יהודים בכפר הנפגע, כדי לנחם את האבלים ולהפי' גין לעיני המדינה והעולם את דמותה האמתית של האומה.

ההסתדרות

מיצעד הפרופסורים

עד כה ישבו על במת ההסתדרות שני סוגי אנשים: הנאמנים הסנימינליים, מ' סוגם של שלמה לביא ושמואל דיין, שדיברו על ציפור הנפש ורוח המשפחה העובדת, והפעילים, מסוגם של עקיבא גובי רין ואהרן בקר, שנאומיהם היו רצופים

* בראשית ל'ד' ויקחו שני בני יעקוב, שמעון ולוי אחי דונה, איש חרבו ויבואו על העיר בשח ויהרגו כל זכר.

1 מכל 500

זוכה בהגרלה!

גודל הפרסים מ-500 ל"י עד 50.000 ל"י והקרן צמודה לדולר

רכוש אגרות נושאות פרסים של מלוה הבסחון ככל אחד מ-66 סניפיו.

בנק לאומי

לישראל בע"מ

מבצע להפצת ספרי יסוד:

"הספרים החיצונים" לקוראי הארץ

ביום א' — 23.12.56 תתחיל חלוקת הכרך הראשון לתותמי המהדורה הראשונה. הכרך השני יחולק בסוף חודש ינואר 1957.

מאתר ורבים לא הספיקו להרשם מסיבות שהזמן גרמן — החלטנו לפתוח בהרשמה למהדורה חדשה.

ההרשמה תתחיל ביום א' 16.12.56 ותסתיים ביום א' 20.1.1957.

המעוניינים לרכוש את "הספרים החיצונים" מתבקשים להזדרז ולהרשם מיד. בסניפי "הארץ" בערים, הסוכנויות במושבות, בתחנות ההרשמה בכל חלקי הארץ ואצל הגובים.

אין צורך בתלושים.



פשיטה נועזה מאחורי קוי האויב

דירק בוגרד * אקים שמירוף

קולנוע, מרכזי, תיא

על-יד התחנה המרכזית

פורום פילם ממוצאי-שבת 15.12

בקרב: "ציון" ירושלים "פאר" חיפה

האמיצים